

прѣдадѣтъ на яхтата Н. В. и за паригѣ, когато да ги предадѣтъ. Повече нѣмаше нищо. Този черновикъ го предадохъ чрѣзъ кап. Златаустова или кап. Димитриева да го препишатъ въ Министерството и го приготвятъ за подписъ на Майора Груева. —

Телеграммата, за яхтата е съставлявана отъ мѣня въ дома на г. Каравелова, но чий подписъ носи, непомня; тѣй като тамъ се намѣрваше Майоръ Груевъ, вѣроятно е, че носи негова подписъ. Отъ манастиря до Рахово Н. В. го конвоираха, до колкото повня: капитанитѣ Кърджиевъ I, Каваловъ и Янковъ и поручикъ Зафировъ. Яхтата ся командоваше отъ кап. Карабарова. Суммата 55,000 лева, отъ които 50,000 лева са предназначаваха за Н. В. и 5000 за конвоя командировоченъ авансъ, незная кому е била повѣрена; нѣ прѣдполагамъ, че ся намѣрваше у капитанъ Янкова.

Слѣдъ предаванието властѣта отъ Майора Груева на Майора Попова. Нашето присѣствие, на Майора Груева и моето въ София бѣше опасно, както за войскитѣ, които оставаха вѣрни Майору Груеву тѣй и за насъ лично, можеше да дойде до столкновение съ I пѣши полкъ, което ние не желяехме и което особенно сж стараше да предотврати новия Воен. Министръ Майоръ Поповъ. По негово прѣдложение ние излѣзохме отъ София въ отпускъ. Нашето намѣрение бѣше да додемъ въ Търново, за да освѣтимъ прѣсѣдателя на Н. Събрание въ работитѣ, тѣй като прѣдполагахме, че той се още не ги знае добръ. Но при всичко, че ние бѣхме гарантирани съ найтържественно дадено честно слово отъ г. Стамболова за че неще пострадае ни единъ косъмъ отъ главитѣ, бояхме се отъ настѣпалото многовластие, че нѣкъде можемъ да бждемъ задържани и че даже самъ г. Стамболовъ може да изгуби отъ рѣцѣгѣ си властѣта и да не бжде въ състояние да сдържи словото си.